

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 626/2019
20.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Дарка Стаменковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Трстенику К 152/17 од 02.10.2018. године и Основног суда у Трстенику Кв 173/18 од 04.04.2019. године, у седници већа одржаној 20.06.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Трстенику К 152/17 од 02.10.2018. године и Основног суда у Трстенику Кв 173/18 од 04.04.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику К 152/17 од 02.10.2018. године одбачен је, као преурањен захтев за исплату трошкова кривичног поступка бранилаца окривљеног АА, адвоката Радомира Стаменковића и Дарка Стаменковића, насталих пред Основним судом у Трстенику у кривичном поступку К 152/17.

Решењем Основног суда у Трстенику Кв 173/18 од 04.04.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Радомира Стаменковића и Дарка Стаменковића, изјављена на решење Основног суда у Трстенику К 152/17 од 02.10.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног АА, адвокат Дарко Стаменковић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП; члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и члана 265. став 1. ЗКП све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и тачка 4) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане одлуке укине или да исте преиначи тако што ће окривљеном досудити целокупан износ трошкова тражених у захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреде кривичног закона: одредбе члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП, наводима да су доношењем побијаних одлука, којима је одбачен захтев за исплату трошкова кривичног поступка насталих пред Основним судом у Трстенику у предмету тог суда К 152/17, као преурађен, с`обзиром на то да није донета коначна (мериторна) одлука, повређене управо цитиране одредбе ЗКП.

Врховни касациони суд напред изнете наводе оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је решењем Основног суда у Трстенику К 167/16 од 30.08.2017. године одбачен оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Трстенику Кт 339/14 (Кт 177/09 од 24.11.2009. године; Кт 1039/10) који је поднет против окривљеног АА због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ, након чега су донета решења која су предмет испитивања у овом поступку пред Врховним касационим судом.

Одредбом члана 416. ЗКП који се односи на разлоге за одбацивање оптужнице предвиђено је да у току или по завршетку главног претреса веће решењем одбацује оптужницу ако утврди: 1) да суд није стварно надлежан; 2) да се поступак води без захтева овлашћеног тужиоца, без предлога оштећеног или одобрења надлежног државног органа, или се појаве друге околности које привремено спречавају вођење кривичног поступка; 3) да је код окривљеног наступило душевно обољење или душевна поремећеност или друга тешка болест због које трајно не може учествовати у поступку, те да се суд у образложењу решења из става 1 овог члана неће упуштати у оцену главне ствари, него ће се ограничити на разлоге за одбацивање оптужнице.

Надаље, одредбом члана 417. ЗКП којом је регулисано настављање кривичног поступка прописано је да ће се кривични поступак у којем је решењем оптужница одбачена наставити на захтев овлашћеног тужиоца: 1) пред стварно надлежним судом ако је оптужница одбачена због постојања разлога из члана 416. став 1. тачка 1) овог законика; 2) кад престану разлози из члана 416. став 1. тачка 2) и 3) овог законика, изузев ако је надлежни државни орган повукао одобрење за кривично гоњење.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, којом је прописана накнада трошкова из буџетских средстава и на терет других лица, прописано је да када се обустави

кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећиће се у решењу, односно пресуди, да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3) као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Како правноснажним решењем Основног суда у Трстенику К 167/16 од 30.08.2017. године предмет оптужбе није мериторно решен, нити се таква одлука може уподобити мериторно решеном предмету оптужбе, како је то управо прописано одредбом члана 265. став 1. ЗКП, већ је кривични поступак могуће наставити, кад престану разлози из члана 416. став 1. тачка 3) ЗКП, због којих је и одбачен оптужни предлог Основног јавног тужиоца Трстеник Кт 339/14 (Кт 177/09 од 24.11.2009; Кт 1039/10), то су побијана правноснажна решења донета без повреде закона, на које се захтевом браниоца окривљеног АА указује, те су супротни наводи у захтеву оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић